

CONSTRUÏM REPÚBLICA

**Una Figueres republicana
i lliure.**

Transformar des del municipalisme implica desplegar polítiques d'aprofundiment democràtic i de justícia social. Sabem que no és possible sense una acció combinada al carrer i a les institucions. Tanmateix, ara l'espai institucional ha quedat encara més limitat per a qualsevol mena de transformació. La intervenció dels municipis a través de la LRSAL així com el blindatge i enduriment de l'Estat, demostrats amb l'aplicació de l'article 155, fan que el marge per a aquestes polítiques sigui gairebé inexistent. Superar l'espai per on es podrà moure l'acció municipal serà més necessari que mai. Connectar el municipalisme amb el procés de lluita per la independència ha de ser una manera d'enfortiment mutu. Sense una base municipalista, la lluita per la República Catalana no pot sortir endavant.

El paper dels ajuntaments i de les xarxes associatives a nivell local va ser determinant per engegar el referèndum de l'1-O i la resposta solidària del 3-O. I d'altra banda, el municipalisme necessita d'un horitzó de ruptura constituent per poder desplegar les sobiranes, i això ha de ser la independència. Finalment, la construcció nacional dels Països Catalans com a projecte històric de l'Esquerra Independentista té un aliat clar en el municipalisme, ja que és l'àmbit que millor permet articular les solidaritats entre diferents territoris, superant la divisió autonòmica i estatal.

Una de les actuacions imprescindibles per vertebrar territorialment la república que volem construir és revisar l'ordenació territorial. La torna de les municipals són les diputacions, els consells comarcals, i, encara més, les administracions autònomes com les mancomunitats o els consorcis. En tots els casos es tracta de centres de poder que no són escollits directament pel poble, i això que es tracta d'institucions amb un gran pes econòmic i polític que fan de porta giratòria o que serveixen els partits com a "cementiris d'elefants".

Sovint les diputacions i altres administracions amb tants recursos, han actuat com a contrapoder d'altres institucions per purs interessos partidistes. Però el pitjor d'aquestes institucions d'organització territorial és que responen a una visió del territori provincial, subordinada a un model administratiu centralitzat i centralista, incapaç de fonamentar i construir un model equilibrat i consensuat amb el territori.

Les institucions supramunicipals són les grans desconegudes de la població en general, tot i tractar temes d'una importància transcendental tant en la vertebració del país com en la vida quotidiana de la població: gestió de residus, menjadors i transport escolars, serveis socials, distribució domiciliària de l'aigua, protecció d'animals, xarxa de carrils bici, serveis funeraris, etc. Aquesta opacitat, deliberada i sostinguda, ha facilitat externalitzacions, enriquiments d'empreses i menjadores de partits polítics o agències de col·locació; i paral·lelament, en la gran majoria de casos els partits polítics s'hi mouen de comú acord, com ho demostra la

capacitat que tenen per aprovar punts als plens de les institucions amb totes les combinacions de partits possibles. Les institucions supramunicipals no han de ser un simple organisme administratiu sinó que s'han de convertir en un element més de desobediència per tal de trencar amb l'estat espanyol. En cap cas les institucions han de ser una menjadora de partits polítics o una agència de col·locació, i per tant s'han d'eliminar totes les que no serveixin per a la vertebració social i nacional dels Països Catalans.

És imprescindible, en la perspectiva de la construcció d'una nova república, que des de l'àmbit local es promogui un debat profund sobre el model territorial, un debat que, en opinió de la CUP, només es pot fer tenint en compte l'articulació territorial, política, econòmica, social i institucional del conjunt dels Països Catalans.

Per fer possible aquest horitzó de vertebració territorial dels Països Catalans i avançar en la lluita cap a la construcció de la República Catalana proposem les següents mesures.

Mesures

1. Promoure la defensa dels drets nacionals i en particular del dret a l'autodeterminació i la independència. Quan sigui necessari, fer-ho a través de la desobediència institucional i popular.
2. Treballar amb una agenda social en l'impuls de la República. Aquest és un element clau per lligar alliberament social i nacional i per això educació, sanitat i banca pública han de ser polítiques prioritàries per qualsevol govern.
3. Denunciar la corrupció i el frau fiscal que abusen i menyspreen injustament els recursos públics de tota la ciutadania.
4. Desplegar i col·laborar des dels municipis i ajuntaments amb totes les iniciatives que promoguin la identitat compartida, lingüística i cultural, amb els Països Catalans.
5. Fomentar i aprofundir l'intercanvi i les relacions polítiques, culturals, econòmiques i educatives entre els diferents municipis, comarques, països, entitats i organitzacions dels Països Catalans trencant les fronteres politicoadministratives com les províncies o la frontera francoespanyola, i impulsant la construcció d'un marc territorial comú.
6. Donar suport a totes aquelles iniciatives i moviments socials que treballen en àmbits i propostes que permetin avançar en la construcció nacional dels Països Catalans, sense valorar si parteixen d'un àmbit que englobi tota la nació (com pot ser la

plataforma “Som Països Catalans”) o només una part (com pot ser “Escola Valenciana”).

7. Defensar l’adequació de les institucions supramunicipals a les realitats territorials. Treballar per a la supressió de les Diputacions provincials i apostar per l’opció de les vagueries.
8. Treballar per la cooperació intermunicipal mancomunant serveis i generar l’autonomia financera necessària perquè els consells comarcals no es limitin a gestionar subvencions d’administracions superiors. Figueres com a capital de comarca ha de tenir un rol protagonista en aquest aspecte.
9. Col·laborar en totes aquelles iniciatives orientades a fer efectiu el dret a l’autodeterminació dels Països Catalans, recorrent a l’autotutela de drets quan sigui necessari per donar resposta a una situació d’emergència social i nacional.
10. Treballar pel restabliment de les lleis aprovades pel Parlament de Catalunya i derogades o anul·lades pel Tribunal Constitucional que tinguin un ampli suport social i que tenen per objectiu avenços en drets i serveis públics de qualitat. Un bon exemple d’això s’acaba de veure amb la *Ley de Vivienda* aprovada al Congrés dels Diputats i que ens dona menys drets que l’aprovada pel Parlament i suspesa pel TC.
11. Tenir un paper actiu en la defensa i revitalització de la llengua catalana. En aquest sentit, hem desenvolupat el programa amb la creació de la Regidoria de la Llengua i totes les accions que aquesta haurà de realitzar i apareixen en aquest programa electoral.